

بایرن مونیخ را همیشه افسی‌هایی‌بود می‌خواندند. دلپیش رفت و آمد‌ها و قهر و آشتی‌های بازیکن سلبریتی‌هایی بود که شرایط باشگاه را شبیه به ازدواج و طلاق‌های سلبریتی‌های هالیوودی و آمدن و رفتن‌های آنان می‌کرد. یک باشگاه احساسات‌زده و شلوغ که هرکس در آن ساز خود را می‌زد. سال‌ها بعد، باشگاه یک‌شبه خلق شده استیل آذین هم چنین وضعی داشت و آن را افسی‌هایی‌بود ایران می‌خواندند. در چند ماه گذشته اما فرازنشیب‌های استقلال و آمدن و رفتن‌های افراد مختلف در کادر مدیریتی و فنی و بازیکنان، استقلال را به افسی‌اینستاگرام ایران تبدیل کرده است! اتفاقی که از چند ماه پیش شروع شد و در این روزها به عجیب‌ترین شکل خود رسیده است.

● از همسر استرا تا برادر فرهاد!

در روزهایی که به دلیل مشکلات پرداخت به مربیان خارجی، کالدرون از پرسپولیس و استراماچونی از استقلال رفتند، قضیه پرسپولیس این‌طور مدیریت شد که کالدرون و کادرش با یک پست خداحافظی رفتند و یحیی و تیم فنی‌اش در سکوت و به سرعت به پرسپولیس اضافه شدند. در استقلال اما اول از هر چیز همسر استراماچونی، سرمربی سابق استقلال، استوری دوپهلو برای خداحافظی از ایران و هواداران گذاشت که تا ۲۴ ساعت وضعیت پیرامون استقلال را متشنج کرد و هواداران بی‌گناه و از همه جایی خبر

بازی باتوپ توئیتر و زمین اینستاگرام

حاشیه‌های بازیکنان، فوتبالیست‌ها و مدیران باشگاه‌های لیگ برتری در فضای مجازی تمامی‌ندارد



فرح غفورپاشا پانکر / شهرآر

یک پست به تیم آمد و دوباره حمایت‌های اینستاگرامی برادر از او شروع شد. شاید بگوییم دوره پر تنش نقل و انتقال که تمام شد، این حاشیه‌ها هم تمام شده باشد، اما نه، این تازه شروع ماجراها بود!

● بی‌بزرگ‌تری!

دعای اینستاگرامی سرمربیان و راهبر پست و استوری همچنان ادامه داشت. فرهاد بعد از هر باخت در اینستاگرام به داور و سازمان لیگ و زمین و زمان می‌تاخت و بازیکنان هم بعد از بردها کری‌هایشان را در اینستا می‌خواندند و حتی کرونا گرفتشان را با عکس‌های

هم این رفتار به بازیکنان منتقل شد. ارسالن مطهری بعد از حذف استقلال استوری عجیبی گذاشت و به مجید نامجومطلق، سرمربی موقت استقلال، تاخت و او را عامل بدبختی خود دانست. از آن سو وریا غفوری، کاپیتان استقلال، با پستی توهین‌آمیز به مطهری تاخت که وقتی هنوز عماه نشده که به استقلال آمده است، لازم نیست حرف بزند! اما شاهکار آخر نه این حرف‌ها که حرکت عجیب آقای مدیرعامل بود.

● قلیان و مدیرعامل!

در بحث غیر حرفه‌ای بودن پرسپولیسی‌ها از مدیریت قاطع و وجود عامل مهم فرد بزرگ‌تر در باشگاه گفتیم، اما استقلال نه تنها چنین امکانی نداشت، بلکه حالا تیر خلاص را هم مدیرعامل استقلال، یعنی سعادتمند، به تیم زده است. البته دیروز بود که سعادتمند از سمت خود برکنار شد. او باز هم به جای اینکه با بازیکن‌ها یا سایر عوامل حرف بزند، جلو دوربین نشست و گفت که من می‌خواهم افشاگری کنم. انگار نه انگار که شخص اول تیم است و نه یک خبرنگار در حال افشاگری. او گفت که بعضی بازیکنان قلیان با خود به قطر برده‌اند و تا فردگاه قلیان خریده‌اند و تا ۴ صبح شب‌زنده‌داری کرده‌اند و تا یک ظهر صبحانه نمی‌خورند! انگار این حرف‌ها را نمی‌شد درون تیم مطرح کرد و حتما باید جلو دوربین شواف کرد و ادای اقتدار درآورد. حالا از زمین به آسمان باریده است و کسی که باید جلوتنش‌ها را می‌گرفت، خودش به سواراستر اینستاگرامی تبدیل شده است. یک بازی عجیب که معلوم نیست تا کی به این تیم پرت‌فردار فرهاد را نگرفت که بعد از رفتن او

سوزناک و متن‌های دل‌گیر در فضای مجازی پخش می‌کردند. این وضعیت البته برای رقیب سنتی، پرسپولیس، هم گاهی وجود داشت و غیر حرفه‌ای بودن در رفتار مجازی بازیکنان و سرمربی این تیم دیده می‌شد، اما مدیریت قاطع و وجود بزرگ‌ترهایی مثل کریم باقری، زیاده‌روی‌های بازیکنی مثل شجاع خلیل‌زاده را متوقف و پست پاک کردن‌ها و خداحافظی کردن‌های احساسی یحیی گل محمدی را بی‌اثر می‌کرد. در استقلال نه تنها کسی جلو فرهاد را نگرفت که بعد از رفتن او

مامان! ماسک بازی کی تمام می‌شود؟!

چالش کودکان و والدین برای رعایت نکات بهداشتی

قرار نبود این قدر بماند. دست کم روزهای اول که این‌طور به نظر می‌آمد. پیش خودمان می‌گفتمیم موقت است، می‌گذرد. قرار بود موقت باشد، نشد. گفتند جوان‌ترها و آن‌هایی که بیماری زمینه‌ای ندارند، نگران نباشند، ولی جای نگرانی بود. گفتند کودکان مصون هستند، اما خلأفش ثابت شد. کرونا تمام قاعده‌ها را شکست و هر روز خودش را به شکلی دیگر نشان داد. حالا ماندگار شده و انگار به این زودی‌ها خیال رفتن ندارد. خسته‌ایم و بی‌حوصله. چشم دوخته‌ایم به دهان‌ها که شاید خبری خوش از آن‌ها شنیده شود. این وسط آنچه را باید انجام دادیم تا جایی که از دستان برمی‌آید، انجام می‌دهیم، ما و کودکانمان که وسط بازی کرونا هستند. صورت‌های کوچکشان زیر ماسک‌های بزرگ پنهان شده است و این نقاب، دیگر بازی نیست. نمی‌شود هر موقع دوست دارند، برش دارند و بازی را از نو شروع کنند.

دختر کوچولو موهایش را مدام پشت گوش می‌زند. موها سر می‌خورند و دوباره توی صورتش می‌آیند. این وسط کش ماسکش درمی‌آید. ماسک روی زمین می‌افتد. دختر بچه خم می‌شود تا ماسک را بردارد. مادر سرش چیخ می‌زند: «دست زن!» بچه سر جایش میخ‌کوب می‌شود. «مگه بهت نگفته بودم مراقب ماسکت باش؟!» در همان حال دارد در کیفش دنبال چیزی می‌گردد. عاقبت یک ماسک سفید درمی‌آورد و روی صورت بچه می‌گذارد. ماسک بزرگ است و روی صورت دختر لقی می‌زند. مادر دست بچه را می‌گیرد و غرولندکنان می‌رود.

کنار آمدن بچه‌ها با ماسک راحت نیست. بزرگ‌ترها هم دیگر کلافه شده‌اند، چه برسد به کودکان. «دخترهای من خیلی زود فهمیدند که باید با ماسک کنار بیایند. البته دختر بزرگم که دوازده‌ساله است، بیشتر رعایت می‌کند و از وقتی از خانه خارج می‌شود تا زمانی که برگردد، اصلا ماسکش را بر نمی‌دارد. دختر کوچکم که ۱۰ سالش است اما گاهی از ماسک‌زنی خسته و کلافه می‌شود، به‌ویژه وقتی قرار است ماسک مدت زیادی روی صورتش بماند. گاهی هم دائم به ماسکش دست می‌زند و باید مدام حواسمان باشد و به او تذکر بدهیم. البته مشکل دیگر این است که ماسک‌هایی که برای بچه‌ها در بازار وجود دارد، برای سن دخترهای من کوچک است و ماسک‌های بزرگ هم برایشان بزرگ می‌شود. یکی دو بار تلاش کردم برایشان ماسک خانگی درست کنم، اما تلاشی نافرجام بود و خیلی هم به مذاقشان خوش نیامد. این بود که کلا منصرف شدم.» این‌ها گفته‌های مادر صبا و محیاسات که مثل بقیه بچه‌ها این روزها درگیر استفاده از ماسک و رعایت نکات بهداشتی هستند. برای خواندن ادامه این گزارش از روزنامه ایران، کد را اسکن کنید.

این‌ها نظامی نیستند؟ هستند؟!

نگاهی به جنجال حضور نظامی‌ها در انتخابات ۱۴۰۰

نظامی‌هایی که بیش از نظامی بودن اصول‌گرا هستند. طرح ادعای حضور یک یا چند نامزد نظامی در انتخابات ۱۴۰۰ و داشتن یک رئیس‌جمهور نظامی از ۲۰ سال پیش با پیشنهاد یک نماینده مجلس و حمایت‌چهره‌های‌تنوریکی چون ابراهیم‌فیاض یا میدانی مانند حسین... کرم و دیگران مطرح شد. محمدعلی پورمختار نماینده مجلس نهم و دهم بود که گفت: «اگر یک نظامی رئیس‌جمهور شود، حتما می‌تواند کشور را از مشکلات نجات دهد». حالا باز دیک‌شدن به موعد انتخابات و جدی‌شدن حضور برخی از این چهره‌ها، گمانه‌ها درباره لزوم یا تفاوت یک رئیس‌جمهور نظامی با دیگران چیست؟ برخی معتقدند در شرایط جنگ اقتصادی حضور یک نظامی بیش از یک غیرنظامی کارگشاست. جدا از این تحلیل‌ها، به‌نظر می‌رسد باید یک پله عقب نشست و این سؤال را پرسید که مگر واقعا ما گزینه نظامی داریم؟ آیا چهره‌هایی که تا این لحظه با عنوان رئیس‌جمهوری نظامی مطرح می‌شوند، واقعا نظامی‌اند؟ یا بوروکرات‌هایی را که سال‌هاست رخت نظامی از تن کنده و سیاست‌مدار شده‌اند، می‌توان نامزد نظامی قلمداد کرد یا این‌ها صرفا اصطلاحاتی روزنامه‌نگاری‌اند. محسن رضایی، حسین‌دهقان، باقر قلی‌باف، علی شمخانی و... زمانی که گزینه رئیس‌جمهوری نظامی مطرح بود، یکی از چهره‌هایی که نامش برده می‌شد، قاسم سلیمانی بود، زمانی که هنوز شهید نشده بود. در صورتی که او هنوز در قید حیات بود و نامش همچنان برای انتخابات مطرح، آن وقت شاید تنها شخصی که عنوان نامزد نظامی واقعا می‌توانست متعلق به او باشد، قاسم سلیمانی، فرمانده سپاه قدس، بود. از میان آنان که این روزها نامشان برده می‌شود هیچ کدام به واقع متصف به‌نام نظامی نیستند، یعنی سستی در نیروی انتظامی، ارتش و سپاه ندارند. همگی چهره‌هایی تمام یا نیمه تمام اصول‌گرا هستند که سال‌هاست بوروکرات شده‌اند. برای خواندن ادامه این گزارش از روزنامه شرق، کد را اسکن کنید.

کتاب‌هایم را ببند، آن‌ها را مخوان. به‌جای خواندن، آن‌ها، خط‌های دست و چهره‌ام را بخوان. وقتی به‌چهره‌ت می‌نگرم، مانند کودکی درستم که شادمانه به‌دردت، کریسمس می‌نگرد.

در بندر آبی چشمانت، نذار قبانی

شهرآر

روزنامه شهرآر
روزنامه‌ای

شنبه
۱۳ بهمن
۱۳۹۹
شماره ۳۲۱۶

۱۳
SHAHRAANews.IR



روزنامه



هانیه سلطان‌پور | خبرنگار
@haniesoltanpour

جنازه یک رفیق، یک شهید، باید از خط برگردد. لحظه وداع است. زمستان است. آن سوتر جنگ ادامه دارد. تن کرم شهید روی سرما می‌آهنی خودرو افتاده و خون داشش کف خودرو ریخته است. یک جایی در مصیبت هست که آدمی حس می‌کند کمرش شکسته است و دیگر توان ایستادن ندارد. این ازینا افتادگی در عکس ساسان مؤیدی مشخص است.



احسان بداغی | روزنامه‌نگار
@ehsanbodaghi

وزیر خارجه امارات مدعی مالکیت #جزایر سه گانه ایران شده است. می‌خواستم از زبان حافظ برارش بگویم «ای مگس...» یا از زبان فردوسی بنویسم «کجا چون تو در باغ بار آورد؟/چو تو میوه اندر شمار آورد؟» اما دیدم لیاقتش در حد جواب دادن را شعر بزرگان نیست و فقط لایق این است که بگویم #امارات غلط کرد.



محمدرضا باقری | فعال فرهنگی

#دیوارنگاره میدان ولیعصر قلیمان را مچاله کرد، غم نبود حاج قاسم و غم فراق اربعین. آه از غمی که زنده شود با غم دگر.



شروین رمضانی | خبرنگار
@shrvinrmz

ولی من هرکی رو ببخشم، گزارشگری شبکه ۳ رو که نتایج هم‌زمان لیگ قهرمانان اروپا رو نمی‌گفتن تا مجبور شیم توی اون دوران بی اینترنتی تا ۳ صبح بیدار بمونیم و بازی ضبط شده ببینیم. نمی‌بخشم.



مرتضی نیک‌نهاد | عکاس
@mortezaniknahad



هادی یزدانی | پزشک
@drhadiyazdani

پژوهش مهمی در آمریکا انجام شده که نتیجه‌اش در JAMA منتشر شده است و نشان می‌دهد «همه» موارد #ایست قلبی مبتلایان به #کووید ۱۹ در بیمارستان منجر به مرگ می‌شود. به زبان ساده‌تر یعنی احیای قلبی‌ریوی این بیماران هیچ فایده‌ای ندارد و فقط کارکنان درمان را با تولید آترسول در معرض خطر قرار می‌دهد.

«مجبوریم» بریم توکیو

با وجود علاقه درمیشیان برای رونمایی از فیلمش در ایران، «مجبوریم» راهی توکیو شد

محیوبه عظیم زاده
m.azimzadeh@shahraranews.ir

حضور کیهان کلهر به‌عنوان سازنده موسیقی فیلم و عبدا... اسکندری به‌عنوان گریمر در کنار چهره‌های با تجربه عرصه بازیگری مثل فاطمه معتمدآریا، پارساپور و زو و ژاله علو، مجموعه جذابی را برای «مجبوریم» رضا درمیشیان خلق کرده است. «مجبوریم» آخرین فیلمی بود که به جشنواره فجر سی‌وهشتم رسید و از همان ابتدا حاشیه‌های فراوانی گریبانش را گرفت و در نهایت هم از فهرست فیلم‌های جشنواره کنار گذاشته شد. حذف شدنش که البته مثل «قاتل وحشی» حمید نعمت... که بحث مالکیت آن مشکلاتی را ایجاد کرد و همین هم باعث کنار گذاشتنش شد، دلیل مناسبی برایش ارائه نشد. مصداق خیلی از تصمیم‌گیری‌های سلیقه‌ای دیگری که حالا هر سال در جشنواره فجر بیشتر از سال قبل خودش را به رخ می‌کشد، این مرتبه در تصمیم‌گیری‌های مرتبط با فیلم «مجبوریم»

رضادرمیشیان خودش را نشان داد و حذف شد. با این حال، به‌نظر می‌رسد مسیب این حذف‌شدن بحث‌های اجتماعی و محتوایی این فیلم هم بوده است. همچنین اتفاق‌هایی مثل درگیری‌های زیاد درمیشیان با مدیران سازمان سینمایی و فارابی که احتمالاً به آن دامن زده است. تمام این‌ها در حالی است که ابراهیم داروغه‌زاده، دبیر جشنواره، اعلام کرده بود این فیلم برای پروانه نمایش مشکلی نخواهد داشت. درمیشیان هم البته در این ماجرا کوتاه نیامد. او جبهه‌گیری‌های علیه «مجبوریم» را عمده‌اند خواند و گفت: «تخریب‌های هدفمند «مجبوریم» از سوی دفتر جشنواره، سستاد خبری و هیئت‌انتخاب پس از حذف فیلم به‌وسیله هیئت‌انتخاب و هیئت‌های مشورتی بالا و پایین خود گویای همه‌چیز است» و در نهایت هم آب پاکی را روی دست همگان ریخت و گفت: «نبودن در این جشنواره افتخار است». رویکرد اعتراضی درمیشیان که ترجیح می‌دهد آن‌ها را در زائر اجتماعی فیلم‌هایش هم به‌عرض نمایش بگذارد، بر کسی پوشیده نیست، این را می‌شود به‌خوبی هم از جنس فیلم‌هایی مثل «عصبانی نیستیم» و «لانتوری» فهمید و هم از کنشگری‌هایی که هر عضو دغدغه‌مند و فعال در عرصه فرهنگ باید داشته باشد. او یکی از ۱۰۰ سینماگری بود که در امضای نامه‌ای خطاب به رئیس سازمان سینمایی شریک شد و خواستار مقابله با انحصارسازی و استفاده از رانت و ورود سرمایه‌های مشکوک شد. همچنین در قامت یک عضو از کانون کارگردانان خانه سینما هم

همیشه برای القای رویکرد درست و تغییر سبک و سیاق غالب فرهنگی بر جو سینمایی دوره خود سعی می‌کرده است. با این حال، درمیشیان همان‌طور که خودش هم اذعان کرده بود، ترجیح می‌داد رونمایی از «مجبوریم» در وطن و کشور خودش اتفاق بیفتد. پیش از این هم بارها پیگیر وضعیت نمایش این فیلم شد و بعد هم اعلام کرد که پاسخی به او داده نشده است. در این مسیر یادداشتی هم خطاب به وزارت ارشاد نوشت، اما تغییری در سرنوشت نمایش فیلمش رخ نداد. حالا بعد از کش و قوس‌های فراوان قرار است این فیلم در جشنواره ۲۰۲۰ توکیو رونمایی شود. جشنواره بین‌المللی فیلم توکیو یا همان TIFF که در قالب خودش از معتبرترین جشنواره‌های جهان است و علاوه بر آن مهم‌ترین جشنواره فیلم در قاره آسیا به‌شمار می‌رود. امسال این جشنواره از ۳۱ اکتبر (۱۰ آبان‌ماه) تا ۹ نوامبر (۱۹ آبان) برگزار می‌شود و حالا باید دید به‌دلیل وضعیت کرونایی، تغییر و تحول خاصی در شکل و شمایل برگزاری این جشنواره به چشم می‌خورد یا نه. درمیشیان پیش از این هم با فیلم «عصبانی نیستیم» که نویدمحمدزاده و بهاران کوثری ایفاگر نقش‌های اصلی آن بودند، حواشی این مدلی را تجربه کرده بود. حالا همچنان که «مجبوریم» در انتظار روی پرده رفتن در توکیوست، خبرها می‌گوید که درمیشیان قرار است از زندگی فرهاد مهرداد هم فیلمی بسازد و فهرست فیلم‌های اعتراض‌گونه خودش را این‌مرتبه با دست‌مایه قرار دادن یک خواننده اعتراضی تکمیل کند.

